

noget i Forbindelse med det Ord, jeg ikke vil nævne, det Ord, som er blevet nævnt saa tidt her under disse Dages Forhandlinger, fordi det aldrig er rart at komme med Gentagelser. Det er Statens Forhold over for Byggeforetagender. Det er et Punkt, man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa ved en Finanspolitik, hvor der ikke bliver anvendt større Midler end nødvendigt fra Statens Side. Jeg kan med det samme føje til, at ligesom jeg selv er overbevist derom, saaledes vil jeg ogsaa finde Tilslutning fra Tingets Side, naar jeg siger, at vi vistnok føle os beroligede ved, at den nuværende øverste Ledelse af vor Finanspolitik er lagt i den Mands Hænder, som nu indtager Pladsen som Finansminister, og at vi tro, at den ikke kunde have været lagt i bedre Hænder. Naar jeg ønsker at omtale et enkelt Punkt, Statens Byggeforetagender, særlig Bygningen af Banegaarde, skal jeg straks bemærke, at jeg er en Ynder af at se smukke Banegaarde omkring i Landet; det gør et godt Indtryk, naar man er ude at rejse, at der er nete Banegaarde. Dette tror jeg imidlertid i mange Tilfælde kunde opnaas, uden at de behøvede at være uforholdsmæssig dyre. Jeg har paa enkelte Privatbaner, særlig ovre paa Fyn, set meget nete Banegaarde, som vistnok ikke have været overdrevent kostbare. Jeg finder Anledning til at nævne dette, fordi vi jo i en nær Fremtid ville komme til at beskæftige os ogsaa med Banegaardsforhold, og netop fordi der er en By i min Nærhed, hvor der snart vil blive rejst Krav om en ny Banegaard, nemlig Randers. Med Hensyn til dette Forhold har det sig saadan, som for øvrigt er blevet omtalt af det ærede Medlem for Randers (P. Rasmusen), at Randers Banegaard er en gammel Kasse fra 1861—62, og inden længe maa der ske Forandringer derovre. Nu er der jo Tale enten om en Tilbygning til Banegaarden eller ogsaa Opførelse af en helt ny Banegaard. Jeg vil i den Henseende indrømme det ærede Medlem for Randers, at en Tilbygning vil blive i høj Grad ukædelig, jeg tror, at det eneste rationelle der vilde være at bygge en helt ny Banegaard. Jeg kunde ogsaa godt være enig i de Betragtninger, der gøres gældende derovre fra, at, naar Nabobyerne deromkring have faaet ny og smukke, tidssvarende Banegaarde, burde Randers ogsaa have sin Banegaard. Men der er en anden Ting, hvorom jeg ikke er saa enig med de Herrer vise Fædre derovre i Randers. Jeg saa nemlig i Byraadets Forhandlinger forleden, at de jo nok gerne

vilde have en ny Banegaard, men de vilde straks betone, at de vilde ikke bidrage noget til den. De vilde endogsaa have en flot og smuk — der blev navnlig talt om arkitektonisk smuk — Banegaard, men de vilde forvare sig imod at yde noget som helst Bidrag. I den Anledning vil jeg udtale, at saa vil jeg ønske, at de Herrer Randersboere maa komme til at vente noget. Jeg mener nemlig, at naar der er Tale om at bygge en ny Banegaard i Randers, saa maa de i Lighed med, hvad deres Nabobyer, Aarhus og Aalborg, maatte gøre for at faa ny Banegaarde, give et Bidrag for at faa et saadant Gode. Det er jo i første Række Byen, det kommer til gode. Det er ikke alene Forretningslivet, der vinder ved det, men det er jo ogsaa en Behagelighed at gaa og se paa en saadan smuk Bygning, hvor der er taget de arkitektoniske Hensyn, der var Tale om ovre i Randers. Jeg kunde altsaa nok ønske, at Randers fik en Banegaard, saa meget mere som Byen jo har noget vanskeligt ved at klare sig i Konkurrencen med sine større Naboer baade imod Nord og Syd. Randers er jo en gammel og meget konservativ By, og det har paa forskellige Maader givet sig Udslag, hvad jeg for øvrigt ikke her skal komme ind paa. Men naar Randers skulde kunne beraabe sig paa, at dens Nabobyer have smukke Banegaarde, saa maa de Mænd, som styre Randers Affærer, virkelig ikke begynde med at slaa fast, at de ikke ville betale noget. Jeg vil altsaa haabe, at man indtil videre vil udsætte at bygge en Tilbygning til den gamle Bygning, der ligger der uden for Byen, og som for øvrigt ligger saa ubekvemt som vel muligt. Jeg skal ikke give den noget slemt Navn — det er tidligere blevet gjort her over for en gammel Bygning i Randers — men jeg vilde anse det for højt uheldigt, om Banegaardsspørgsmaalet i Randers skulde blive løst ved en Tilbygning til den nuværende Banegaard. Jeg vil derfor med Hensyn til denne Sag ønske, at Randers i sin Tid maa faa en smuk ny og bedre beliggende Banegaard end den, den nu har, men jeg vil samtidig ønske, at de ikke maa faa den, før de ere blevne klare over, at de, ligesom de andre Byer, maa betale noget for at faa en ny Banegaard. Medens jeg taler om Bygning af Banegaarde, vil jeg tillade mig at tilføje, at naar vi, sandsynligvis i en nær Fremtid, skulle til at bygge en ny Personbanegaard her i Kjøbenhavn, er jeg paa Forhaand klar over, at der kan ikke være Tale om andet, end at der her